

Predplata u Šibeniku:
Pojedini broj stoji 4 para
Na kuću 6 para
Predplata van Šibenika:
na godinu 8 Kr.
na po godine 4 Kr.

Vlastnik,
izdavaatelj i odgovorni urednik:
VLADIMIR KULIĆ.

HRVATSKA RIEČ

Pisma i predplate šalju se ured-
ništvu. — Nefrankirana se pisma
ne primaju. Rukopisi se ne vra-
ćaju. — Oglasi se tiskaju po 20
para, priobčena, zahvale, itd. po
40 para redak ili po pogodbi.

Tiskarnica
Ivan Sflaginatz
Trg Sv. Ivana.

IZLAZI SRIEDOM I SUBOTOM.

Hrvatski sastanak.

Zadnje nedjelje u prostorijama „Sokola“ doživjesmo pravi plebišit. Sastanak, koji smo u prošlom broju objavili, obdržao se u tako zamašnom broju, u tako živom oduševljenju, da je prevladao svačije očekivanje. Svi se pozvani odazvaše. Dvorana „Sokola“ bijaše dubkom puna, broj prisutnih dosizao preko *pet stotina*. Našli su se tu na okupu svi vidjeniji obćinari iz grada i okolice: župnici, činovnici, liečnici, sudci, odvjetnici sve po izbor građani — u jednu rieč — cviet svega, što je hrvatsko i što osjeća za dobro grada i obćine. Po sveobćem priznanju, takovog sastanka Šibenik nije još doživio.

Sastanak je otvorio načelnik g. Marko Stojić soćnom besjedom, u kojoj je skupštinarima najprvo zahvalio, što su se u onakovom neočekivanom broju odazvali pozivu svog zastupnika i načelnika. Zatim je u kratko ocrtao javne prilike i odnošaje u gradu i obćini, te uzvanciama predioću istinu i upozorio ih na zlobno rovarenje stanovitih nezadovoljnika, koji u zadnje doba pokušaše sve moguće, ne bi li pod izlikom *stoge* zavarali i razcepali narod i tako izazvali borbu pri nastajnim obćinskim izborima. — Dotakao se i onih niskih tužaba naperenih proti današnjim upraviteljima obćinske blagajne, i iztakao, kako su sve te tužbe same po sebi pale, jer podle i neosnovane. „Zato — reče — danas ja čista čela izadih pred vas. Ljudi, poslani da razvide, što je u stvari, izjaviše, da je obćina šibenska u pogledu uprave uzorna!“

Za tim načelnik je naglasio, kako ovaj isti sastanak najbolje svjedoči, da je danas u cijeloj obćini sloga onako čvrsta i odlučna, kako je još pod blagopok. šupukom u Šibeniku uglavljena. Svi toj slozi

ostaše vjerni, samo ne oni, koji tu liepu rieč hoće da izrabe u svoje svrhe.

Onda je prešao na tumaćenje svrhe samog sastanka, te pozvavi sve prisutne, da se toj svrsi odazovu skladno i sporazumno, predložu za predsjednika skupštine poslanika na carev. Viecu D. r. A. Dulibica.

Ciela skupština oduševljeno poprmi taj predlog.

D. r. Dulibić zahvali se na povjerenju mu časti i svim prisutnima, što svojim pripravnim pristupom osokolise i njega i obćin. upravitelje, jer dokazaše tim najsajnije, da odobravaju njihov rad, njihovo nastojanje za obće narodno dobro. Iztiče, kako je to ne samo dokaz sviesti obćinara, već kako je to i utješljivo za one, koji bez namećanja, bez buke i galame, nego samo po volji naroda preuzeše na se težku odgovornost i breme, da zastupaju narod i da rade za njegovu budućnost, za ekonomski preporod obćine i za hrvatski njezin značaj.

Iztkao je, kako njihov oduševljeni današnji složni pristup, toliko narodnjaka, koliko i pravaša, najbolje svjedoči njihovu potpunom slogu i pristajanju uz hrvatsku stranku. Ovaj krasni odaziv svjedoči, da će i buduća obćinska uprava raditi u dnu ove stranke.

Zaključio je, pozvavi sve prisutne, da ostanu uvijek tako složni i kompaktni, te da kao takovi pristupe i na buduću obćinsku izbore, za koje neka imenuju članove izbornog odbora.

Uzeše za tim rieč skupštinari obć. viećnik Juric i Pasko Blažević, koji riećima pravog ogorčenja spomenuše predjašnja vremena, kad su obćinari doprinašali, a koristi od obćine nisu imali nikakve. Izjaviše, kako je već došlo vrijeme, da se takova vremena nikad više ne pojave, jer bi onda tek narodu bilo opet zlo i naopako. Narod ima sad

najvišu potrebu, da mu se pomože, a pomoći mu mogu samo ljudi nesebični, kakovi danas upravljaju obćinom, koji djelom dokazaše, da se brigaju za obće dobro.

Preuze rieč g. načelnik Stojić, „e iznaša konkretni predlog, da se izabere izborni odbor hrvatske stranke za buduću obć. izbore.“

Svi prisutni primiše predlog jednodušno i bi izabran odbor sastojeci se od seoskih glavara, župnika, vidjenijih građana i obćinara.

Tada je pročitao razna pisma, koja su mu prigodom ovog sastanka stigla od onih, kojima nije bilo moguće osobno prisustvovati. U svim tim pismima izraženo je poduno povjerenje sazivaćima sastanka, a iztiče se medju tima pismo fra St. Gjurljica, župnika Danila, koji je progovorio od srca k srcu, kao prvi pastir i otac svojih seljana.

Zatim D. r. Dulibić napomenu, kako će izbornome odboru bit zadaca, da ustanovi lica, koja će ući u buduću obćinsku vieće, i kako će se svaki obćinar u svom mjestu obratiti na članove tog odbora za svako pitanje, što zasieca u izbore. Na taj način bit će zajamčen u cijeloj obćini složan rad, mir i red, a i obćinski izbori bit će provedeni u najboljem skladu.

Preporučivši na koncu svima, da im glavna misao i briga bude obće narodno dobro u obćini, zaključio, da se svi sprema za izbore pod lozinkom: *Zivio hrvatski Šibenik!*

Gromoviti živio zagradi dvoranom, a za ovin i oduševljeni povici: *Zivio načelnik Marko Stojić! Zivio zastupnik Dr. Dulibić!*

Po tom se skupštinari razidjoše, pjevajuć narodnu himnu „Liepa naša domovina!“

Ovom izvješću ne treba tumača. Mi smo — i kao list — ovim sastankom doživjeli zadovoljštinu, da smo u našem pisanju zastupali mi-

šljenje ogromne većine obćinara. Jest, svi građani, i stari i mladi, i narodnjaci i pravaši, dadoše nam poduno pravo.

Svi oni, složno i oduševljeno, ovim sastankom osudiše rovarenje stanovitih štienika „Jedinstva“. — Ovaj Strazićicev list, koji je do sada u Šibeniku sijao mrznju i klevetu, koji je htio na svaki način, da zavara javno mnjenje Dalmacije, bajajuć o odnošajima u Šibeniku na zločinački način, sada može se umiriti. Njegova pisanja nama, i proti njegovoj namjeri, nije baš ni najmanje škodila, jer „Jedinstvo“ svojom pisanjom, i glupom i zlobnom, odkrio je namjere svojih štienika, a to nije moglo, nego još čvršće ujediniti eiolo dobromisleće građanstvo.

I sloga je tu. Sloga neprisiljena i čvrsta kao nikada prije. Oni, koji su tu slogu htjeli pomutiti, sada mogu prestati rovarenjem. Nedjelni naš sastanak mogao ih je raztrzniti, mogao ih je osvjedočiti, da im je sve zaludu. Oni su mogli uvidjeti, da ih nitko neće slediti — svak već zna, što je obće dobro, a što su interesi pojedinaca.

Naš sastanak je dokazao i njima i svakom, da borbe za obćinske izbore u Šibeniku ne će biti, i da ona rukovet nezadovoljnika o borbi ne može više ni sanjati. Jest, oni su našim sastankom razoružani, i oni se neće, oni se ne mogu prikazati na izbore u nijednom izbornom tielu. Oni se ne će prikazati, jer nemaju tko bi ih sledio.

Lov korala.

Na 5. t. mj. jutrom ribari korala u Zlarinu otišnuli su se od svojih kuća na ovogodišnji lov.

Od prije bogato cvatući ovaj obrt danas je spao tako, da su samo još troica na cijelom Jadranu, koji se bave ovim

Veliki prijatelj Francezke: Biskup Strossmayer

Pod ovim naslovom glasoviti francezki slavista Louis Leger, profesor na „Collège de France“ u Parizu, objavio je u „Énergie Française“ kratak, ali značajan osvrt na neprežaljenog Mecenu hrvatskog naroda prigodom njegove smrti. U obće francezka je štampa velikoga pokojnika u zvezde okovala; jest, ona je shvatila svu zamašnost njegova velikoga dpa. U prvom se redu iztiče „Correspondant“, „Vérité française“ i „Temps“; nu sasvim tim, s više gledišta, najvjerniju je sliku prikazao Leger, taj riedki poznavao slavenskoga juga. „Énergie Française“ je njegov osvrt najživlje preporučila francezkom narodu: „Mi na osobiti način svraćamo pozornost naših čitatelja na ovaj članak najprije, što on potječe od čovjeka, koji možda najbolje poznaje

Slavene središnje Europe, a za tim, što on otvara niz razprava, koje će Francezina otkriti narode, čiji se moralni, ekonomični i politični interesi istovjetuju s našim“.

Da i čitatelji „Hrvatske rieči“ vide koliki glas u tudjini uživa veliki narodni dobrotvor, evo me, da u prevodu iznešem taj zanimivi članak:

Imao sam liepu sreću sastati se više puta sa glasovitim dostojanstvenikom, koji preminu na 7. travnja u svome biskupskom dvoru u Djakovu u Slavoniji. Katolički svet s njim gubi velikoga biskupa, visokoga bogoslovca, govornika, koji je, još u podavno vrijeme rimskoga Sabora (1869.), na se svratio oči celoga kršćanstva; slavenski svet gubi otaćbenika puna zanosa za narodom, dosle posve nepoznatim, koji nije rekao svoje posljednje rieči, a u kome je plemeniti pokojnik gledao naravnoga saveznika latinskoga svieta protiv nezasićim pohlepama germanskoga življa.

Presvietli je Strossmayer nosio njemačko ime: obitelj mu je doduše bila austrijskoga podrijetla, nego ona se nastanila u Slavoniji početkom osamnaestog vieka. Ona se davno poslavnila. Rodio se u Osieku u Slavoniji i u tome gradu sledio nauke, za tim u sjemeništu varoši Djakovu, a da ni sumnjao nije, e će jedinom postati biskupom, pa ju obdariti veličanstvenom katedralom. Kao doktor filozofije peštanskoga sveučilišta postade doktorom bogoslovja na Augustineumu u Beču i profesor u djakovačkome sjemeništu. Tu se iztioćao naukom i riedkim poznavanjem latinskoga jezika, koji u ono vrijeme u tim mnogojezicnim krajevima još ne bio sasvim mrtvi jezik. Pozovu ga u Beč, gdje postade upraviteljem Augustineuma i dvorskim propovjedaoćem. Za svoja boravka u Slavoniji stupi u kolo najodličnijih ljudi hrvatskog svieta, ljudi, koji su učestvovali pokretu političkoga i književnoga preporoda, a koji se ilirskim nazivao. Bio je miljenik Hrvata, sjajni govornik i učeni bogoslovac; god. 1849,

premda još posve mlad - nije imao nego trideset i četiri godine - bude imenovan biskupom. Ova biskupija, o kojoj jamaćno mnogi katolici i ne znadu da postoji, onda je bila jedna od najznačajnijih biskupija kršćanstva. Ona je svoje područje protezala na austrijsku Slavoniju, tursku Bosnu i srbsku knežju. Tu je bilo velikih prihoda. Novi ih biskup ulagao samo na korist svoje crkve i svoga naroda.

Na svoje troškove ustanovi jedno malo sjemenište, nekoliko učiona, otvori osobito sjemenište za mlade Bošnjake, koji prije bili primorani izrgavati se pogibli, da zaborave materinski jezik, idući u Italiju na bogoslovne nauke; on poboljša položaj svoga svećenstva. U ono vrijeme vjerovalo se u mogućnost pridruženja Bugarske rimskoj crkvi, te da će prigrliti Sjedinenje. Biskup je na svoje troškove uzdržavao u Zagrebu mlade bugarske klerike. On je uvijek mislio o konaćnom sjedinjenju raznih kršćanskih sljedba, a osobito katolićke i pravoslavne crkve. (Slediti će.)

obrtom, a ta trojica jesu: stari Štrika Ante, Kordić Stipe i Gazia Stipe.

Do godine 1868 lov koralja bio je državna svojina, te su za istu plaćali ribari Zlarina 500—800 for. daće. Sad je svakom prosto loviti koral, ali ipak, izim Zlarinjana, na Jadranu nitko se tim ne bavi, jer je lov koralja najtrudnije ribarstvo, što ga ribarski obrt pozna.

Nije šale spuštati dosta težki „in-genj“ - ovako se zove sprava za lov koralja - u morsku dubinu do 140 a i više m. i tu derati po žegi ljetnog sunca od jutra do mraka morske klisure, e da se od njih otrgne koja grana koralja i u saku upadne.

Sve do godine 1875. cijena koralja bila je dosta velika, tako da ga se je prodavalo po 100 a i 200 K kg. Ali te godine bi našast jedan podmorski greben u vodama Sciacca kod Sicilije, a g. 1878. drugi u blizini ovoga, oba puni koralja.

U godini 1880 našast je i treći sa velikom količinom koralja. Što bi prije jedina ladja izvijala preko svega ljeta; sad bi u jedan sami dan, tako da je, radi obilnosti, pala i vrijednost i cijena koralja.

Ovo je potaklo trgovce koralja, da se potuže svojoj vladi u Italiji, i zbilja ova je god. 1885. bila zabranila na stanovitim mjestima ribati koral, a god. 1888. zabranila ga je sasna loviti na bracima Sciacca, opravdajući istu sa odveć izrabljenim lovom.

Nu velike zalihie nisu se još izerpile, a to s uzroka, što uslied bloka, koji je obstojao u Sudanu i Abisimiji, prekinuo se je onaj stari vez prijateljstva, koji je obstojao između talijanskih i onamošnjih trgovaca, a ove dvie države kupovale su uvijek veliko množstvo koralja.

Ovo sve uplivalo je i na Zlarinjane. Lajnske godine uhvatili su do 200 kg. koralja i nisu ga mogli prodati, a tu im leži preko 7000 K glavnice i trada.

Izim podpore, koju uživaju kao bez kamatni zajam u iznosu 3600 K od „aus. rib. društva u Trstu“, druge neimadu, i tako su prepušteni sasvim utakmicie talijanskoj.

Pomorska je vlada bila potakla pitanje, kako bi se poslao jedan mladić iz Zlarina u Genovu u tvornicu brušenja koralja F. Costa, a općina Zlarinska bila je obećala tomu mladiću neku podporu. Nu po izvještaju konsula austrijskog, nekog talijana, od toga se je odustalo. — Zasto občina ne bi se mogla obratiti na druge tvornice koralja, kao što su: Rafael Costa, Camillo Protolunga u Genovi, te trgovci koralja i tvorničaru u Torre di Greco Vilaniu?

Kad bi se občina svojski zauzela, sjegurni smo, da bi to mogla postići. Korist, koju bi iz toga crpili njezini običajni ribari, bila bi sigurno velika. Danas koral u Austriji ulvaćen, prodaje se trgovcima u Trst, a ovi ga preprodavaju talijanima, koji ga izbruse i urede, te nama i Bosni i Balkanu natrag šalju uz skupe novce.

Ne uredili se brušenje i pripravljanje koralja u kući, bude li se i dalje puštalo jadne ribare svojoj sudbi, naš će koralski obrt propasti. Stari će koralsari izumrijeti, a mladi se neće naučiti i onda s Bogom naš koralski obrt!

Radi svoje koristi občina Zlarina ne smije to dopustiti.

Na nizke tužbe.

Tuženo je, da se polazu novci na Banku su 4 0/0, a da se neplaća dug kod tvrdke Inchiostri sa kamatom od 8 0/0.

Od svega toga nije ništa istina. Stare uprave plaćale su kod tvrdke Inchiostri kamate su 7 0/0. Novoj

upravi uspjelo je pak kod iste tvrdke sniziti kamatnjak na 6 0/0.

Na Banku se ne ulaze novac na štednju, nego sa Bankom otvoren je tekući račun. Novac se prima i daje prema potrebam Obćine: za njezine redovite troškove preko godine. Na mjesto učinit nove dugove, dok se utjeraju prirezi, radi se na tekući račun uz 5 3/4 0/0 bez ikakvih drugih troškova.

Ovakovo pridizanje novaca u tekući račun, dok se utjeraju prirezi, odlučeno je još za načelnikovanja pk. Šupuka. Nije to nikakova novotarija, a nova Uprava pokazala je toliko mara i brige za občinsko dobro, da je snizila kamatnjak za više od 1 1/4 0/0.

Nije istina ni to da se tvrdki Inchiostri nije izplatilo ništa, jer joj se dalo 14.000 K. na račun tekućeg računa. A to se izplatilo uzprkos neutjeranih, velikih poreznih zaostataka.

Ovaka radnja novcem nije na štetu Obćine, nego na njezinu veliku korist. Ako pak biva zemana, da na banci občinski tekući račun bude aktivan, a ne pasivan, t. j. da občinskog novca bude više uloženo nego pridignuto, to ide na štednju su 4 0/0 na korist občine, a to je dobro i koristno, jer bolje je 4 0/0 nego da mrtvo leže u Obćinskoj blagajni. Nego, na žalost, nemože se činiti čudesa. To biva samo za par dana i za nevelike svote. Najveća svota na aktivni tekući račun dosegla je do 14.000 K.

I glede ove tužbe, vidi se, da je govorila zloba. Današnju upravu i u ovom pitanju valja pohvaliti, jer to zaslužuje.

DOMAĆE VIESTI.

O glagoljici. Biskupske sjednice držane u Rimu svršile su.

O tim sjednicam pisalo se dosta, ali ništa stalna. Mi znamo iz pouzdana izvora, da su naši biskupi bili složni i da su se držali tvrdo. Oni su i postavili svoje zahtieve, n. pr., da se ovo pitanje oduzme Kongregaciji Obreda, a preda Propagandi itd., da se glagoljica upostavi svukud, gdje je obstojala, i da se svim crkvam dozvoli uporaba njezina, pa i u crkvama latinske liturgije.

Ovo držanje naših biskupa je utješljivo. Ali s druge strane znamo, da se je austrijski poslanik na Vatikanu na svaki način zauzimao protiv glagoljice, a ni Kurija nije dobro prema njoj raspoložena.

„La vera Roma“ nije službeni list, ali piše sasvim u duhu Vatikana. Ovaj list dakle prisvaja sve ono, što „Dalmata“ piše. Nastavlja: „Si spera nel senno di questo Papa veneto, che avrà pure ereditato qualche dell' antica sapienza della Serenissima“.

Kako se vidi, neprijatelji našeg naroda čine od glagoljice političko pitanje. Sa strane Kurije rimske ne bi bilo pametno, da ide na ruku našim neprijateljima, jer i Hrvatski narod bit će prisiljen, da od glagoljice učini političko pitanje. „La sapienza della Serenissima“ nismo još zaboravili . . .

Izlet „Hrvatskog Sokola.“ U nedjelju „Hrvatski Sokol“ priredjuje izlet u Trogir. Polazak iz Šibenika na 12 i 6 po p., a odlazak iz Trogira u 8 sati na večer. Ovim se izletom naš „Sokol“ odužuje davnome svome obećanju i odvraća milo za drago braći Trogirancima, koji su onako oduševljeno i brojno bili dohrlili u Šibenik, kad nam je „Sokol“ slavio svoj osnutak i posvetu svog barjaka.

Izletu „Hrvatskog Sokola“ želimo najljepši uspjeh!

Sastanak narodnih zastupnika Banovine. U subotu 27. pr. mj. u 4 s. p. sastali su se hrvatski opozicionelni zastupnici u maloj saborskoj dvorani na dogovor,

kojem su prisustvovali skoro svi zastupnici. Sastanak je tekao u najljepšem sporazumku, te je nakon obširnije razprave izabran odbor od 3 lica i to nar. zastupnici dr. Derenčin, dr. Frank i Zagorac sa zadatkom, da na budućem sastanku predlože pravac rada cjelokupne hrv. opozicije prema današnjem političkom položaju. Taj rad ima se uvesti sa nar. zastupnicima Dalmacije, Istre i Slavonije. Narod. zastupnika iz Dalmacije nije na sastanku za to bilo, pošto nisu na nj bili ni pozvani, te se istom na sastanku zaključilo, da ih se pozove.

Teška nesreća zadesi obitelj Vice Skugora iz Dubrave. Mali Petar, pastirče od 10 god., poveo blago k bunaru, da napoji, i - ne zna se kako - upane u isti. Ne bijaše nikoga, da skoči, e bi ga spasio, te tako u dosta dubokom bunaru, a ne znao plovak, našao smrt!

U nedjelju jutro na 9 sati upao je u more mali Ante Bujas - Šimin od god. 9. Srećom se trevio tu u blizini Niko Bujas pok. Jose, koji to opazi i mahom skoči u dubinu morskiju, te ga iztegne i spasi.

„Šibenska Glazba“ odsvirala je u ponedjeljak na večer program, što ga je imala odsvirati na Uzašašće, kad je bio ubustavljen određeni koncert radi žalosti, što zateče Rusiju porazom kod Tsuchime.

Iz Siverica nam pišu: Već se primiče i svršetak šk. god., a još se nije niti započela graditi naša dvorazredna škola. Cujemo, da je mjestno rudarsko društvo odvojilo sadašnju škol. prostoriju za dan 14. kolovoza t. g. Bilo bi žalostno za nas Siveričane, kad bi nam se škola zatvorila. Kud bi tada naša djeca? Do koga je, molimo, nek se makne.

Iz Prvič-Sepurine nam pišu, da su su se ondje, gdje još nema filoksera, vinogradi bili najljepše održali i razvili, al da je od dva tri dana pukao žalosni glas, da se je *peronospora* počela širiti kao ono god. 1897.

Težak, silno prestrašen i zabrinut za svoje krvave trude, uprò svim silama, da polieva. Tako i treba! Težaku, a ne ležaku Bog pomaže. Nek se polieva brižno, valjano i bezumorno, — ne će biti još kasno!

Izvoz drvla. Na 5. t. mj. odputovao je parobrod „Stefania“ društva „Adrija“ krcat drva iz mjestnog skladišta Steinbeiss za Mesinu i Rotterdam, a jučer parobrod „Antonina“ za Castelmare di Stabra. Sinoć su doplovili u istu vrhu parobrod Adrije „Kolman Kirali“ iz Rieke i „Emma“ iz Trsta.

Austrijska politika kod pošta. Ovih dana stiže nam jedan poštanski omot iz Šipanske luke, pa se čudom čudimo, videći na njem priliepljenu poštansku cedulju sa napisom *Luka di Givupano*. Priznajemo, da za taj naziv još nikad nismo ni čuli, a on se upotrebljava sigurno jedino u austrijskom indeksu poštanskih postaja, jer u Šipanskoj luci nema sigurno žive duše, koja bi to hrvatsko mjesto tako nazivala. Proti toj smješnoj austrijskoj kovanici mi odrješito protivujemo. Isto tako odbijamo taktiku poštanske uprave, da dvojezičnim nazivljem čisto hrvatskih mjesta udara im utrakvističan pečat. Zar nije upravo smiešno i glupo, da poštanski žig za mjesto Benkovac nosi prevod Bencovaz, Vrlika — Verlicca itd.? Takovi pečati spadaju u muzej austrijskih pošta, a mi ištemo, da se imena naših mjesta i gradova korektnim nazivom pišu, i ne nakazuju. Sve poštanske bjelice, koje se kod nas prodaju, nose odzdo oznaku poštanskog ekonomata „Deutsch-III-Ital.“ Svak zna, da taj naziv „III.“ ina, da znači hrv. ili Kroatiskih, svak već znađe, da je izraz „III.“ u literaturi i prometu zabačen, svak to zna, samo austr. ministarstvo trgovine ne zna, ili bolje rečeno, neće da znađe. C. kr. gospodi u Beču očito smrdi ime hrvatsko, ugibaju mu se kao vrug tamjanu. Je li to iz neznanja ili zlobe! — Bit će nadrobljeno.

„Jedinstvo“ u velike žali, što nisu svi izbornici bili pozvani na sastanak u „Sokolu“. Žali, da nije bio pozvan ni Rora, ni Borčilo itd. Jedno „Jedinstvo“! Ono i ne zna, da je onaj sastanak bio užš sastanak. U ostalom eno „Jedinstvo“ odgovora u uvodnom članku . . .

Ispravak. Božo Biličić iz Bribirskih Mostina šalje nam ispravak, da nije istina

da je on zakrenuo vratom ženi kô kokoši, da nije istina da je izdanla, da nije istina da je između njega i žene bilo ljubomora. Naprotiv, da je njegova žena, po sudskom vještju, nadjena živa i zdrava. — Priobćujući ovaj ispravak, opažamo, da smo mi od svoje izpravili odmah već u 8. našem broju.

Naše Brojovke.

BEČ, 7. Jučer je počelo razpravljjanje skupštine za ribarstvo.

PARIZ, 7. Delcassé ministar vanjskih posala demisionirao. Privremeno vodit će poslove Rouvier.

BUDAPEST, 7. Ni Fejervary ne uspijeva da sastavi ministarstvo.

PETROGRAD, 7. Promose se glasovi o miru sa Japanom.

BERLIN, 7. Sinoć se je vjenčao prestolonasljednik sa kneginjom Cecilicom Meklenburžkom uz veliki sjaj. Kancelar carstva Bülow postao je tom prigodom knez.

SEMLIN, 7. Ministar pravde Nikolić iztriskao je javno ministra Pašica.

HRVATI I HRVATICE!
Spomenite se Istre, kupujući svjedčer samo žigice, papir i narodne biljege „družbe Sv. Ćirila i Metode.“

Prodaje se kuća u Varošu kod novog Okružnog Sudišta. Obratiti se vlasniku Ivi Hjadici za informacije. ∞ ∞ ∞ ∞ ∞

Trgovina jestiva, sitnarija i predmeta za pisanje, prodaja knjiga školskih

FRANO ŽENKO DONADINI
VODICE (Dalmacija)

Zastupstvo osjegovavajuće zadruge „CROATIA“ u Zagrebu protiv vatri i gromu za Vodice i okolicu

Oglas.

Podpisani preporuča se P. N. Obćinstvu za nabavu Stakla.

Cijene su takove, da se ne boje nikakove utakmice

PETAR KITAROVIĆ.

OGLAS.

Sumpora dva put rafiniranog sa markom konj vreća od 50 kg. po f. 3:30

Galice upravo engleske po 29 novč. kg. može se dobit kod

PIA TERZANOVIĆ-A.